

ringen forventer, at skattetrykket i 2004 rent faktisk stiger.

Kl. 17.50

Jeg synes simpelt hen, man skal holde sig for god til at komme med alle disse mange påstande, når regeringen selv dokumenterer, at det faktisk er forkert, at det faktisk er usandt. Det forstår jeg ikke at fru Gitte Seeberg vil indlade sig på.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Marianne Jelved, og derefter er det fru Gitte Seeberg for at svare.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal da kvittere for nogle af de venlige toner vedrørende Det Radikale Venstre.

Men jeg vil minde fru Gitte Seeberg om, at marginals-katten gennemsnitlig er nedsat med 5 pct. under SR-regeringen, at SR-regeringen overtog en økonomi, der var kørt totalt i sæk med stigende gæld, stigende underskud, stigende ledighed, og at VK-regeringen overtog den sundeste økonomi i Europa. Pas godt på den.

Så vil jeg bede fru Gitte Seeberg svare på følgende tre spørgsmål: Nr. 1: Kan fru Gitte Seeberg forklare, hvilket bureaukrati der er skabt i sygehussektoren på bekostning af de medicinske patienter? Nr. 2: Hvor mange af de 1,5 mia. kr. i det, der bliver kaldt lykkeposen, er udbetalt? Og nr. 3: Hvor mange patienter har været på venteliste i år?

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg beklager, at jeg ikke fik fat i samtlige fru Marianne Jelveds spørgsmål, men jeg skal starte med sygehusene: Mig bekendt er der udbetalt i størrelsesordenen 1 mia. kr. i øjeblikket, hvis jeg ikke tager meget fejl, men jeg har ikke det aller-seneste tal.

Hr. Jacob Buksti, og det gælder også hr. Jens Peter Vernersen, vil jeg med hensyn til den økonomisk politik gerne minde om, at det altså var noget af et fallitbo, den borgerlige regering overtog, da man fik regeringsmagten sidste gang. Og jeg er fuldstændig uenig med fru Marianne Jelved i, at det skulle være et fallitbo, SR-regeringen overtog, da man overtog magten efter den borgerlige regering. Tværtimod overtog man en sund økonomi.

Med hensyn til skattetrykket – og det er så også en forklaring til hr. Jens Peter Vernersen –

var vi selvfølgelig også dengang kede af, at skattetrykket steg. Det er ikke faldet under den tidligere regering, men den borgerlige regering, som vi har nu, har et ønske om et faldende skattetryk, og det vil man også se. Alene skattestoppet vil gøre, at vi vil få et faldende skattetryk. At der så vil ske – hvis det sker – en mindre stigning i 2004, jamen det er udtryk for teknik.

Til fru Marianne Jelved: Vi anerkender fuldt ud og er også glade for, at marginals-katten faldt ved de seneste skattereformer. Men omvendt må man sige, at det jo altså også havde en pris, bl.a. en udhuling af rentefradrag m.v., men jeg vil gerne sige, at det ikke er noget, vi har planer om at ændre på på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Lad mig allerførst kvittere for den konservative ordførers fornuftige ord omkring skat og skatteforslag. Det var jo væsentlig mere interessant og forsonligt end Venstres finansordførers stereotyp afvisning af nye tanker, så det synes jeg, at der indledningsvis er al mulig grund til at kvittere for. Vi noterer os i Det Radikale Venstre, at ordvalget er væsentligt forskelligt for de to regeringspartier på det her spørgsmål. Man kan sige, at det er der ikke noget nyt i, men det er blot blevet bekræftet endnu en gang i debatten i dag.

Lad mig spørge den konservative ordfører: Den famøse aftale mellem Dansk Folkeparti og finansministeren omkring Pensionsfonden, kendte Det Konservative Folkeparti til den aftale, da den blev indgået?

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg var såmænd på forhånd helt sikker på, hvad det var for nogle synspunkter fru Gitte Seeberg havde om situationen i 1992-1993.

Jeg tror, at hvis man kunne skrue tiden tilbage og give befolkningen et tilbud: Hvilket samfund vil I helst have, det, som den socialdemokratiske ledede regering overtog i 1993 med 360.000 arbejdspløse, med 200.000 færre arbejdspladser end nu, eller det, som blev overladt til VK-regeringen ved regeringsskiftet?, så tror jeg ikke, mange ville vælge situationen i 1992-1993. Hvis man vil det, er det alene et udtryk for, at der måske dengang var nogle fordele for meget velstillede Konservative. Det er åbenbart det, man sidder og argumenterer for på de konservative bænke.